

§ 108.

For at Affordforlaget kan anses for at være antaget, maa i ethvert Tilfælde følgende to Betingelser være tilfede:

1. I detmindste to Tredte dele af de tilstedeværende i Affordspørgsmaalet stemmeberettigede Fordringshavere maa erklære sig for Affordforlagets Antagelse;

2. Det samlede Beløb af de Fordringer, hvis Skæbnehavere antage Affordforlaget, maa udgjøre mindst tre Fjerdedele af det samlede Beløb af alle de Fordringer, som give Ret til at deltage i Afstemningen om Affordforlaget.

Gaar Affordforlaget ikke ud paa at tilbyde de simple personlige Kreditorer mindst 50 pCt. af deres Fordringens Beløb, udkræves derhos, at mindst tre Fjerdedele af de tilstedeværende stemmeberettigede Fordringshavere erklære sig derfor

§ 109.

Opnaas i den Stiftesamling, hvori Affordspørgsmaalet stilles til Afstemning, vel det fornødne Stemmeantal i Henseende til Personerne (§ 108, 1° jfr. sidste Stykke) eller i Henseende til Fordringsbeløbet (§ 108, 2°), men ikke i begge Henseender, berammer Stiftsretten et nyt Møde, som bliver at afholde senest inden 14 Dage, i hvilket Affordspørgsmaalet paany sættes til Afstemning. Opnaas der ikke i dette Møde den i § 108 forordede Stemmeslæthed i begge Henseender, er Affordforlaget forkastet.

§ 110.

Befindes det, at Stemmegivningens Resultat er forskjelligt, efter som de bestridte Fordringer eller de af deres Skæbnehavere afgivne Stemmer (§ 107) regnes med eller ikke, har Stiftsretten efter at have anstillet nærmere Undersøgelse at bestemme, hvor mange af de bestridte Fordringer og for hvilket Beløb disse skulle komme i Betragtning ved Afstemningen; dog behøver Stiftsretten selvfølgelig ikke at strække denne Undersøgelse længere end saa vidt, at Afstemningen giver et bestemt Resultat enten til Affordens Antagelse eller Forkastelse, hvad enten de øvrige bestridte Fordringer regnes med eller ikke. Finder Stiftsretten, at en saadan foreløbig Afgjørelse efter de bestridte Fordringers Bestaenhed ikke kan finde Sted, erklærer den Affordforlaget for forkastet.

Förinden Stiftsretten afgiver sin heromhandlede Bestemmelse, kan den indbente Kurators Beræntning.

Denne Afgjørelse er uden Virkning med Hensyn til Fordringens Bedømmelse, dersom den senere maatte blive gjort til Gjenstand for Retstvift.

§ 111.

Privilegerede Fordringshavere kunne ikke ved Afforden tvinges til noget Afslag i eller nogen Genstand med deres Krav; de maa, naar de ikke selv give Afstald herpaa, tilfredsstilles for deres Fordringers fulde Beløb, saasnart disse forfalde.

Fordringshavere, som indtage samme Plads i Konkursordenen, maa i Afforden behandles paa lige Maade, medmindre Noget særlig samtykker i at underkastes en mindre gunstig Behandling end de andre.

§ 112.

De Fordringshavere, hvis Krav ei ere anerkjendte, blive i Afforden foreløbigt at behandle ganske paa samme Maade, som om Kravet ikke var bestridt.

§ 113.

Afsluttet Afford har ingen Indflydelse paa Fordringshaveres Rettigheder mod Forlovere og Andre, som hæfte tilligemed Skyldneren.